

АНГЕЛИКА.

Ще си поговори другъ пжтъ повече.

КЛИТАНДРУ.

Уви! колко лошо ми ранявашъ сърцето, когато ми казвашъ че искашъ да са отдалечиншъ; въ каква жалость ма оставяшъ сега!

АНГЕЛИКА.

Ще намеримъ средство за да са видимъ изъ ново.

КЛИТАНДРУ.

Да. Но азъ мисла че като ма оставишъ мене, ще отидешъ да намеришъ единъ мъжъ тжзи мисаль ма обива; правата що иматъ мъжете са толкозъ строги за единъ любовникъ, който толкозъ обича.

АНГЕЛИКА.

Бицишъ ли толкозъ глупавъ да имашъ това безпокойствие, а мислишъ ли ти че обичаме ние такива мъжие които не са достойни за назъ? Оженвами са за тѣхъ, защото нѣма на кжде, и че зависи ми отъ родителите които не гледатъ освѣнъ за доброто на чадата имъ; но ние знаеме какъ да ги оправдаемъ.

Г. ДАНДЕНЪ.

Ето какви обесници са жените ни!!

КЛИТАНДРУ.

Ахъ! Трѣбва да кажа и това, че онзи който ти са дади за мъжъ беше малко достоенъ за